

La mănăstirea Noul Ierusalim din Pucioasa a coborât Cuvântul lui Dumnezeu și a grăit neamului român, și a grăit parlamentarilor, și a grăit lui Traian Băsescu, în Duminica Învierii, la sărbătoarea Izvorului tămăduirii, în Duminica mironosițelor și în Duminica slăbănogului. În ultimul mesaj (29 aprilie), Dumnezeu Se adresează exclusiv lui Traian Băsescu.

Mesagerii cuvântului au datoria să-l transmită acolo unde el trimite.

Duminica Învierii Domnului

Sunt Domnul slavei în cer și pe pământ. Amin.

Să se ridice porțile pentru cuvântul Meu ca să intru în carte și să rostesc Eu Însumi urarea învierii Mele cea de acum două mii de ani când după moartea Mea prin cruce M-am sculat biruitor și Dumnezeu adevărat. Amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Pun pacea Mea peste porți ca să rostesc cuvânt cu duh de mângâiere în el pentru cei ce au adevărul în ei și cu el ei știu ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ. În toată vremea Eu am avut coborâre la om pe pământ, dar zadarnic am avut, căci oamenii, fiind fără minte din cer, n-au știut și nu știu ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ, și știu numai ca omul, și nu pot oamenii să fie mângâierea Mea în vremea durerilor coborârii Mele din cer pe pământ pentru om și după om ca să-l îmbiu spre viață și spre cer pe om. Am avut mereu și am și azi popor în mijlocul căruia Eu cobor și Mă las cuvânt, dar greu îi este omului să fie statornic pentru Dumnezeu.

De la o margine la alta a poporului Meu care ia cuvântul Meu de la izvorul lui, Eu, Domnul, rostesc pentru el vestea învierii Mele: Hristos a înviat!... ..

Și pentru țara Mea română rostesc Eu Însumi peste ea: Hristos a înviat, țara Mea de azi, căci azi la tine vin. O, tu ești sub cruce și ești pe cruce pusă de cei îngâmfați și lacomi în tine. O, tu ești străpunsă de omul fărădelegii, de omul minciunii, căci lupul numai părul și-l schimbă și glasul lui viclean. O, lasă-Mă să înviez în tine, lasă-Mă să pot pentru tine, și Eu te voi izbăvi; Eu, țara Mea, Eu și nu tu, că tu fără Mine nimic nu poți și nimic n-ai putut. O, numai Eu sunt Cel ce pot, numai Eu, țara Mea, și vei putea și tu dacă vei ști să îngenunchezi înaintea Mea pentru învierea ta, și nu înaintea omului, țara Mea. Eu te cuprind în umilința Mea și te învăț taina și puterea îngenuncherii și a învierii din îngenunchere. Ia de la Mine și te scoală frumos, așa cum Eu M-am sculat dintre morți, și dă-Mi mâna ca să te ridic Eu, țara Mea, dar învață să cunoști mâna Mea, și credincioasă să fii tu, și înțeleaptă să fii, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, Făcătorul tău de la nașterea Mea și a ta odată cu a Mea, Mă aplec, și așa te învăț Eu pe tine înțelepciunea Mea și învierea ta din îngenunchere, țara Mea de la sfârșit de timp, și în care Eu vin, și cuvântând vin, și te învăț scularea și te învăț învierea, țara Mea, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

[26 martie/8 aprilie 2007](#)

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Vin Învățător peste pământ și îl învăț pe om învierea. Acum două mii de ani l-am învățat pe tot omul cum să învieze, și apoi i-am spus să creadă în Mine prin toate câte Eu am vestit despre Mine mai

Înainte de patima și de învierea Mea, iar acum Mă fac rău de cuvânt de viață dătător și îl chem pe om de la el la Mine, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, de la minciună la adevăr, și fericit este cel ce se apleacă să asculte glasul Meu și să creadă cu supunere că Eu sunt, și că pentru viața omului am venit și vin pe pământ cuvânt. Nu vin pentru ca să încerc credința omului, ci vin pentru ca să împlinesc Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, așa cum am împlinit acum două mii de ani venirea Mea prin nașterea Mea din Fecioară, și apoi răstignirea și învierea Mea dintre morți, iar acum vin să-l înviez și pe om, căci n-am altă lucrare de lucrat, decât învierea omului, și apoi viața cea veșnică peste om. Amin.

O, popor adunat la izvor, sunt cu mama Mea Fecioara și Mă fac rău de cuvânt ca să tămăduiesc cu el toată neputința ta, că vreau să poți pentru viața ta, și cu ea să poți pentru viața Mea, căci oamenii sunt necredincioși și nu iubesc în ei viața Mea și nu se scoală când îi chem să se ridice și să vină la Mine ca să-i am și să-i hrănesc cu duh de înviere și ca să fie ei ca Domnul, Care a înviat și a adus viață pentru om. Zi după zi se înșeală omul pe sine că este al Meu, dar viață nu-și lucrează, iar viața cea fără faptele vieții, fără viața Mea în om, nu poate pe om să-l mântuiască, și iată, nu are cine să-l învețe pe om viața cea care nu trece, care nu moare și care se înnoiește prin puterea ei cea din faptele vieții luată. Este pe pământ o povestioară despre mama Mea Fecioara cum că, mergând ea de mână cu îngerul Meu Mihail, el i-a arătat ei oamenii care au plecat de pe pământ și locurile lor de petrecere, după faptele lor dobândite în viață, iar între rai și iad a văzut mama Mea mulțime de oameni atârnați cu capul în jos și cu picioarele legate sus, tânguindu-se ei cu amar și fără mângâiere pentru suspinul lor. Ea l-a întrebat pe îngerul Meu Mihail să-i spună pentru ce aceștia nu au loc nici în rai, nici în iad, iar îngerul Meu i-a spus ei că aceia au făcut fapte de milostenie peste biserici ca să scape ei din iad prin faptele acelea, dar fapte de viață veșnică în ei pentru fericirea lor între cei sfinți, ei nu s-au așezat să facă pe pământ, și de aceea nu sunt ei în rai, dar nu sunt nici în iad, pentru că, în păcate petrecând cu trupul, au dat bisericilor ajutoare ca să-i scape Domnul de iad. O, dacă n-are cine să-l învețe pe om viața lui cea de pe pământ și viața lui cea din cer sau cea din iad, omul nu știe să-și croiască singur haina vieții, și își face rost, bietul de el, de chinuire veșnică între rai și iad, și nimeni nu-l învață pe el cum să-și lucreze viața. O, nu se poate din păcate să-și facă omul haină, și nici să-și cumpere nu poate, ci poate numai din sfințenie să-și țeară el haina vieții, și poate numai din înviere să-și aprindă el lumina cărării lui spre Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Emanuel, Fiul meu străpuns cu rană grea, Fiul meu străpuns de păcatele omului! Mă fac de lângă Tine izvor tămăduitor pentru cei credincioși și sfinți, căci trupul meu cel fecioresc Te-a dat pe Tine oamenilor, Te-a adus de la Tatăl Om pe pământ ca să fii Tu tămăduirea omului, și apoi viața lui. Binecuvintează, Fiule scump al meu, duhul mângâierii mele, darul tămăduirii, cu care eu, în zi de sărbătoare pentru mine, mă las, ca să-l îmbiu pe om spre iubirea Ta, spre înviere, Fiule al suferinței și al învierii prin suferință, dar și după ce Tu ai înviat prin răstignirea Ta cea pentru om, omul a rămas suferința Ta și rana Ta, Fiule străpuns de păcatul cel din om. O, nu știe omul, nu știe nici un om pentru ce trupul Tău a rămas nevindecat pe locurile în care a fost străpuns el de cuie când ai fost pironit pe crucea răstignirii. Omul a rămas rana Ta, Fiule jertfit pentru viața omului. Omul a rămas păcătos, și nu se scoală din păcat ca să Te miluiască și ca să-Ți umple la loc rana cea de la cuie, Copil străpuns pe cruce. Fruntea Ta rănită nu se mai vindecă, o, Doamne slăvit, iar mânuța Ta găurită de cui și nevindecată, de atunci și până azi, se întinde după om ca să-l îmbie să-și lase păcatul și să-L ia pe Dumnezeu în el de viață, și dulce e mânuța Ta întinsă după om prin rana ei cea fără de mângâiere de la om, căci păcatul în care omul stă, a lăsat deschise pe Tine semnele cuielor care Ți-au străpuns trupul pe cruce, Copil rănit de dor după om. Când Te-ai arătat la ucenici după scularea Ta dintre cei morți, le-ai spus lor: «Pipăiți-Mă și vedeți, căci Duhul nu are carne și oase așa cum Mă vedeți pe Mine că sunt. Vedeți mâinile și picioarele Mele străpunse de cuie. Eu Însumi sunt. Nu vă temeți. Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit vouă pe când încă eram cu voi că trebuie să se îplinească toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi, cum că așa

trebuie să pătimească Hristos și să Se scoale înviat din morți a treia zi, și apoi să vestească în numele Său la toate neamurile pocăința spre iertarea păcatelor».

O, Fiule străpuns de cuie, nu se pocăiește omul ca să se lase de păcate și să fie iertat apoi, iar rana Ta cea de la om Ți-a lăsat trupul străpuns, de atunci și până azi, și mă doare în cer între sfinți trupul Tău cel străpuns și nevindecat, și nu știe omul de ce nu Te-ai mai vindecat de suferința Ta de pe cruce. Ai înviat, dar ai rămas cu găurile de la cuie în mâini și în picioare, și acestea adevărate că Tu ai fost și că Tu ești Hristos, Cel ce ai fost răstignit, și nu se înduioșează omul de semnele ranelor Tale de pe cruce. «Vedeți mâinile și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt», așa le-ai spus la ucenici după ce ai înviat și așa Te-ai arătat lor și așa ai rămas și așa ești și azi, străpuns, Doamne milos pentru om și chemându-l pe el la milă pentru rana Ta cea de la păcatele lui....

Dar pe tine, o, țara venirii Domnului acum, la sfârșit de timp, cum să nu te pomenesc eu în grăirea mea de azi odată cu ziua de amintire a duhului tămăduirii cea de la mine peste cei credincioși și sfinți! Îți rostesc numele, țară română, că tu ești mereu, mereu sub brațul meu de mamă și te ocrotesc ca pe cea a Fiului meu aleasă de pe pământ pentru slava Lui cea de acum, pentru râul Lui de cuvânt care curge peste tine din mijlocul tău, căci în mijlocul tău vine Domnul cuvânt de biruință și de înviere și împlinește Scripturile acestor zile, și are în tine popor credincios, care-ți dă ție glasul Lui de peste tine, glasul Domnului. Amin.

O, scoală-te, popor român, căci Domnul te învață sculara. Ai grijă să nu dormi. Scoală-te din somn, că tu dormi, și iată, trebuie să te rogi cu suspin pentru viața ta, că tu ești sub cruce și nu vrei să știi aceasta, dar scoală-te și veghează, căci tu ești patria cerească dacă Domnul este în tine cu lucrarea Sa cea pentru venirea Sa. O, nu-i lăsa pe cei lacomi, care-ți sug vloga și viața pentru ca să fie ei bogați și îngâmfați pe fruntea ta senină prin darurile Domnului de peste tine și înseninată acum de fața Domnului, Care stă în mijlocul tău lucrând salvarea ta. Nu-i lăsa pe cei vrăjmași ai tăi să te tot țină sub robie, o, nu-i lăsa, ci scoală-te pentru biruința ta, căci tu ești străpunsă de faptele omului fărădelegii, care ți-a supt vloga și slava ta ca să aibă el slava ta, și nu tu. Au trecut demult cei șaptezeci de ani de stăpânire a fiarei roșii peste creștetul tău slăvit de darurile Domnului de peste tine încă de la facerea ta, și iată durere în cer pentru tine, că lupul numai părul și-l schimbă și glasul lui viclan și stă peste tine și-ți sug slava ta ca să aibă el slavă, și nu tu, dar Domnul vrea să te învețe sculara, țară scumpă a Lui. O, ascultă glasul Celui înviat! E Domnul. Nu te teme! El este Domnul Dumnezeuul tău și al părinților tăi cei credincioși și sfinți, care se roagă înaintea Lui pentru tine și pentru izbăvirea ta. Ascultă-L pe El, căci tu nu poți nimic fără El. Eu stau deasupra ta și te ocrotesc cu cete de sfinți și de îngeri. Sunt mama Lui, și sunt mama ta, căci tu ești țara întoarcerii Lui de la Tatăl la om. Învață să îngenunchezi înaintea Lui cu slavă și să-I ceri Lui izbăvirea ta și slava ta cea de la El, o, țară a Lui și a mea, căci eu te ocrotesc și te veghez, fiindcă ești aleasa Lui cea de acum. O, scoală-te și vezi. Iată, te robesc cei lacomi, și n-au milă de tine cei lacomi, dar învață sculara, învață învierea, căci Fiul meu este Stăpânul tău, El, și nu omul de peste tine care-ți robește slava ta. Tu trebuie să știi să stai în genunchi înaintea Lui pentru învierea ta, și nu înaintea omului, o, țară a iubirii mele pentru Fiul meu, Care te-a ales a Lui. Eu te cuprind pe tine în umilința mea, ca și Fiul meu. Învață taina îngenuncherii și a învierii din îngenunchere și te scoală frumos, așa cum Fiul meu S-a sculat dintre morți, și dă-I Lui mâna ca să te ridice El, dar să cunoști peste tine mâna Lui cea străpunsă, și credincioasă și înțeleaptă să-I fii Lui, așa cum El te-a învățat și S-a aplecat să te învețe mereu învierea din îngenunchere, să te învețe sculara, țara mea, că tu ești țara Lui și a mea ca să te ocrotesc. Scoală-te și cântă cu dor: Hristos a înviat, căci El îți lucrează învierea, dar roagă-te Lui și cheamă-L, și credincioasă să-I fii tu Lui prin rugăciunea ta. Amin.

Ți-am mângâiat pe poporul Tău român, Fiule însuspinat pentru neamul român cel apăsător de îngâmfaț și de lăcomia celor ce vor să-i țină ei în mâna lor soarta lui, punând la cale durere pentru țara Ta prin lucrarea lor de slavă a lor și de iubire de arginți în mijlocul ei, prin duhul lăcomiei lor. Dar eu Te rog, ascultă-mi ruga de mamă și gătește-i ei sculara și suflă peste ea duhul învierii și scoal-o din cruce, iar pe cei ce o țin pe ea în umilință fără de dreptate, îngenunchează-i, Fiule

Doamne, și întărește peste ea statul celor ce au milă de ea, căci Tu ești Cel ce poți, și ești Domnul învierii, și ești Fiul meu Cel însuspinat, și-Ți mângâi ranele răstignirii și pe cele pentru țara Ta de azi, dată Ție de Tatăl când eu, acum două mii de ani, de la Tatăl și de la Duhul Sfânt Te-am născut pe pământ. Amin, amin, amin.

– O, mamă Fecioară, Mi-ai pus alin pe rane în zi de izvor de tămăduire, mamă. O, Mă tare doare pentru țara Mea de nuntă, mamă. Suspîn pentru ea în mijlocul poporului Meu pe care-l hrănesc cu cuvânt de înviere, mamă. Eu Mi-am așezat în mijlocul ei masa Mea de cuvânt, masa Mea de nuntă, mamă, iar în ea vrea să poată omul fărădelegii cu mintea și cu mâna lui, mamă, dar Eu Mă așez pentru trezirea ei, pentru scularea ei din îngenunchere, căci ea este robită, și este legată la ochi ca să nu știe, ca să nu-și vadă ea dușmanul cel viclean, mamă.

O, țara Mea! Hristos a înviat, îți spun Eu, Domnul învierii! O, scoală-te, țara Mea! O, nu sta fără putere când vezi robia ta. Tu ești sub cruce și ești pe cruce, iar Eu sunt Cel ce te scol. Uită-te la Mine și te scoală frumos, așa cum Eu M-am sculat dintre morți, și fă-ți semnul sfintei cruci pe chipul tău și peste tot neamul tău și dă-Mi mâna ca să te ridic Eu, țara Mea, căci te cuprind în umilința Mea ca să te învăț nădejdea prin umilința duhului tău, care te ține pe tine a Mea, și vai celor în tine îngâmfați, care vor să-ți ia lumina și calea de sub picioare și să grăiască ei în numele tău peste ei și peste tine și peste pământ. Eu, Domnul, voi fi cu tine, țara Mea, și îi voi întări peste tine pe cei buni pentru tine, pe cei cu milă de tine, dar cheamă tu spre tine mila Mea, și ea va fi scularea ta la rugăciunea ta, o, țara Mea de azi. Amin....

[31 martie/13 aprilie 2007](#)

[Duminica mironosițelor](#)

În zi de praznic de înviere și de mărturisire a învierii Mele dintre morți, îți strig și ție iarăși scularea, țara Mea, neam român. O, ce durere pe Mine pentru tine, țara Mea de venire acum de la Tatăl! Mă uit la fața ta și dau să te mângâi și dau să ți-o curăț ca să cunoști tu apoi fața Mea și mâna Mea vindecătoare. O, nu sta fără pă sare și fără veghere pentru întunericul din tine. Scoală-te! S-a stârnit în mijlocul tău viscol mare peste tine. O, scoală-te ca să Mă chemi să pun Eu stavilă viscolului și valorilor care te tulbură pe tine, scumpă țara Mea. Mă doare duhul necredinței din tine. Sunt prea îngâmfați cei ce dau să stea peste tine păstori din partea Mea, iar Eu celor mândri le stau împotrivă, și nu au harul Meu cei ce nu au viața Mea și fața Mea în ei.

O, nimeni în tine nu mai are milă de tine. O, nu mai e nimeni să-i pese de tine cu milă, țara Mea cea de sub durere, dar voiesc să pot Eu pentru tine. O, scoală-te, scumpă țara Mea, scoală-te din morți, căci cei morți cu duhul și cu credința domnesc deasupra ta ca să nu poți tu pentru tine, ca să nu poți tu grăi pentru tine, căci tu ești pe cruce și ești sub cruce și n-ai salvator cu milă pentru durerea ta. Eu văd povara ta. Tu nu o vezi, dar Eu o văd. Eu văd durerea ta. Tu nu o știi, dar Eu o știu, și voi să ți-o ridic și să te învăț scularea. Trezește-te și lasă-Mă să te pătrund cu slava Mea din mijlocul tău, căci Eu sunt cuvânt de Duh Sfânt în tine. Ascultă-Mi glasul! Te strig! Deschide-Mi! Scoală-te să-Mi deschizi și să ne rugăm Tatălui Savaot pentru lumina ta, pentru slava ta cu Dumnezeu. O, nu-i lăsa pe cei lacomi în tine să-ți vândă darurile tale cele de la Mine. Nu-ți vor pacea și mila cei ce-ți tulbură pacea ta acum, o, țara Mea. Eu sunt glasul mângâierii în mijlocul tău. Ascultă-Mi glasul blând, că-ți sunt Păstor de la Tatăl venit ca să-ți dau putere și înviere.

O, învață carte, și învață din ea să Mă cunoști, căci sunt în mijlocul tău carte și cuvânt, țara Mea de azi. De cincizeci de ani Mă fac cuvânt în tine ca să fac neamurile pământului să afle și să știe că tu ești masa Mea de praznic acum, când Eu iarăși vin, că este scris să vin să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Eu voi lucra cu sfinții și cu îngerii și cu Maica Mea ca să te sprijinesc în greu, scumpă țara Mea, dar te învăț scularea și trezia și înțelepciunea cea din Dumnezeu. Iată-Mă cu izvor de pace în tine. Pace ție, țara Mea dată Mie de Tatăl la nașterea Mea și a ta acum două mii de ani. Pace ție îți spun Eu,

Domnul, în vreme de durere în tine. Scoală-te și spală-ți rochița și spală-ți cămășuța de sub rochița și spală-ți ochii și vezi! O, strigă la Mine ca să te aud și să te izbăvesc Eu. Eu sunt cu cerul Meu de sfinți și de îngeri deasupra ta și sunt cu sfinții Mei din tine ca să te ajut sub povara ta, ca să biruiesc Eu pentru voia Mea în tine, căci tu ești de la Tatăl a Mea și nu a ta, o, scumpă țara Mea. Amin....

Pace ție la masă cu cerul, Ierusalime nou. Hai, fiule, să stăruim la Tatăl pentru țara română, hai să plângem pentru învierea iubirii ei și pentru vindecarea ei din cruce și pentru pacea Mea din ea. Hai să cerem la Tatăl darul credinței sfinte peste neamul român, hai să cerem la Tatăl, poporul Meu, și Tatăl ne va da nouă, și va scoate la liman ceresc țara română, și ea va afla mântuirea Mea. Amin.

O, scoală-te, țara Mea! Eu te învăț sculara și îți dau duhul învierii ca să biruiești întru dreptate și să te cureți de duhul cel străin de Dumnezeu, de oamenii lacomi, care au călcat peste frumusețea ta și care nu vor pacea ta. Eu vreau să fac din tine țara vieții veșnice, covor verde pentru Mine și pentru tine, așa cum Eu ți-am proorocit acum și în vremi de demult, și ți-am dat pe Maica Mea ca să te țină sub mantia ei ca să fii tu a Mea. O, scutură-ți jugul! Scoală-te, că Eu îți dau putere să biruiești pe cei ce te țin încă sub robie. Dă-Mi mâna și stai cu Mine de mână, căci Eu în taină te sprijinesc, și pun cerul în slujire pentru izbăvirea ta și pentru mângâierea ta sub cruce, și apoi pentru slava Mea în tine, o, țara Mea de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

*

Acum, copii din porți, dacă am slobozit poporul cel adunat la izvor, hai să stăruim acum cu inimi rugătoare și pline de grijă pentru biruință cerească peste neamul român, căci Eu, Domnul, Mă lupt cu toate puterile cerești să fie voia Mea precum în cer pe pământul român. Trebuie însă multă și vie stăruință la Tatăl și multă putere din Mine în voi pentru curmarea durerii Mele cea pentru pământul român. Vă voiesc mereu un duh toți, un cuvânt toți, un singur gând și o voință toți, fiilor, ca să putem din Mine și din voi revărsa duh înviator peste acest neam atât de încercat acum....

Îți cer ție, poporul Meu de azi, să stai în taina frăției pentru cele de sus și să-I arăți lui Dumnezeu lucrarea ta între frate și frate, că am nevoie să Mă sprijin cu tine în vremea aceasta grea, și ai tu nevoie să te sprijinească Dumnezeu prin vreme grea, poporul Meu. O, Eu aștept de la tine stăruință mare acum, cu rugăciune multă și cu putere în ea acum, trezire pentru iubire ca în cer între frate și frate și fapte cerești, care mântuiesc de la Dumnezeu între oameni, că e duhul cel potrivit cu viscol mare peste pământul român, iar Eu trebuie să te am lampă de veghe pe tine, străjer de la Mine pentru biruința Mea peste acest pământ, și lupta e grea, și Eu n-am putere din cer dacă nu am așternut pe pământ și corabie de plutire a Duhului Meu, cu care să Mă port pe deasupra și să îndemn neamul român la sculare și la înțelepciune, că toate limbile s-au încurcat în el și viscol mare s-a ridicat deodată și bate cu furie pe vatra română, poporul Meu. O, ce voi face, oare? Cum voi opri această viscolire, care deodată s-a sculat să bată, și iată, frate pe frate se lovește și se dușmănește, și nu este cel ce face dreptate între frate și frate, și e vremea să lucrez Eu, Domnul, și să suflu duhul frăției peste neamul român, neam în mijlocul căruia Tatăl Meu M-a trimis să vin acum pe pământ și să lucrez cerul cel nou și pământul cel nou și popor nou de sfinți și iubire precum în cer pe pământ, iar mama Mea Fecioara udă cu lacrimi mari de la o margine la alta țarina neamului român, pământul întoarcerii Mele la oameni cu cuvântul învierii Mele, precum este scris să vin și să înviez făptura și pe om.

O, mamă, o, mamă a Mea, cât plângi! O, ce vom face, mamă?

– *Eu, Fiul meu Mântuitor de om și de neamul Tău cel ales la sfârșit, eu plâng acum cu lacrimi mari și multe ca să spal gândul și inima acestui neam înviator de duhul nefrăției, și plâng, Fiule scump, și îl rog pe acest neam să plângă cu mine și cu Tine către Tatăl și să ceară înțelepciune și duh de trezie și de sculare din moartea aceasta, din noaptea asta grea și neagră a necredinței, a nefrăției, a neubirii, Fiule răstignit de voia cea prea multă a omului înaintea cerului sfânt, care stă cu viață peste pământ și peste om. Plâng, Fiule salvator, și îl rog pe neamul român să ceară peste el voia Ta, nu voia*

lui, și îl rog să nu se dărâme frate pe frate și să nu arate neamurilor de pe pământ dezbinare în mijlocul lui. Iar la cei ce cred ei că pot face tot ce trebuie să aibă peste ea țara aceasta, eu le spun așa:

Nu puteți fără Dumnezeu, nu puteți numai voi, căci voi nu lucrați după Dumnezeu, ci după voi și după duhul dușmăniei lucrați, iar lăcomia de slavă și de deșertăciune vă orbește, și vă arătați prea mult, prea pe față răutatea și fața și inima care vi se vede chiar când voi dați să vă pitiți în spatele altora, și aceia necurați. Rostesc cuvânt proorocesc și vă spun așa: eu am înviat dintre morți ca și Fiul meu Iisus Hristos și i-am dat apostolului Toma omoforul meu, lăsându-l peste el în văzduh, și Toma m-a văzut înviată cu trupul și mi-a văzut mormântul gol, căci înviasem. Cu duh de înviere vă spun vouă că vă veți nimici între voi dacă nu veți lua ca hrană a inimii iubirea și iertarea așa cum a lucrat Fiul meu, Mântuitorul lumii, și din care a dat celor ce cred în El, iubindu-L pe El între toate și prin toate. Vă veți porni unii spre alții, căci ura și semeția nu vă vor duce spre limanul spre care, treji fiind voi, îl visați. Țara română este patria venirii cuvântului Fiului meu cu învierea omului, dar voi nu voiți să auziți glasul Lui, care răsună pe vatra aceasta. Întoarceți-vă la iubire și îndemnați-vă spre ea, că Dumnezeu coboară iubirea peste voi; întindeți mâinile spre ea, și brațele voastre să se deschidă unii pentru alții și nu unii contra altora. Nu e de la Dumnezeu viscolul pe care l-ați scos de la întuneric; e de la voi, e de la duhul rău. O, căutați Duhul Domnului și intrați sub scutul Lui și învățați pacea cea de sus, că nu veți putea așeza voi pacea nici măcar atât cât pot oamenii, ci, din contra, ațâțați peste voi durerea Domnului, durerea pe care l-o faceți voi lui Dumnezeu și celor osteniți ai neamului român, și care de ani așteaptă izbăvire curată, izbăvire cu Dumnezeu și slavă peste fruntea țării Domnului, țara română, țara întoarcerii Fiului meu Cuvântul, că iată-L cât cuvintează peste cei ce aud și peste cei ce nu aud cuvântul gurii Lui, mângâierea Lui și mila Lui cea nehotarnică până acum. O, deschideți-vă inima și nu mintea, că voi sunteți români, iar numele de român este noul nume al neamului lui Dumnezeu acum, când El Și-a ales din nou o țară. O, nu faceți ce a făcut Israel, care, ca să-L piardă pe Fiul meu, a ucis mii de prunci, și mormane, mormane stăteau pruncii uciși în țară. Întoarceți-vă la pace, fiți cumiți, fiți iertători și nu vă răzbunați unii pe alții cu vorbe de durere și de dispreț, că voi sunteți neam numit de Dumnezeu neam al Său acum, când El iată-L cum vine pe pământ cuvânt, și se aude de la margini la margini cuvântul Său cel sfânt. Luați din el și sărați-vă inimile și gurile și dați Domnului locul din voi ca să vă învețe El dregătoria cârmuirii, căci El vă iartă și vă ajută dacă veniți spre pace.

O, voi, cei care luptați cu orice chip să rămâneți în frunte, luați aminte la toate inimile care așteaptă și dați-le putere să grăiască și nu încurcați calea inimilor spre a grăi ele, nu faceți această nedreptate, ca nu cumva ea să se întoarcă vouă, căci cel ce lucrează fără dreptate, are plată după faptă. Aplecați-vă frunțile și dați Domnului loc și rugați-vă Lui pentru voia Lui precum în cer așa și pe pământ, căci voi sunteți oameni, și Dumnezeu e Dumnezeu, și vă voiește vouă izbăvirea de voi și iubirea de El în duhul frăției, fii români. O, mama lui Iisus Hristos aduce vouă rugă: fiți cumiți, fiți cumiți, fiți cumiți, fii români, și fiți români cumiți, fiilor, căci Domnul este cuvânt pe vatra voastră și vă așteaptă pe voi să fiți poporul Său cel nou și frați să fiți întru iubirea Lui cea de sus. Amin, amin, amin.

– O, suferința ta, mamă, e mare. E țara venirii Mele viscolită deodată, dar Eu am strigat și strig peste ea scularea, mamă. Lacrima ta se unește cu a Mea și plâng cu tine, mama Mea, ca să se moaie inimile încordate și să se lase loc păcii Mele peste țara Mea română, mamă ocrotitoare. Amin.

O, țară scumpă, Eu, Domnul învierii, îți sortesc scularea. Scoală-te și te uită bine și te întărește pe picioare, căci iarăși este amenințată izbăvirea ta, și vremea este să lucrez Eu pentru tine, că tu nu mai poți nimic, nu mai poți nici să grăiești și să-ți arăți inima, iubito, dar scoală-te din somn. Eu, Domnul învierii, îți spun așa: scoală-te, fiică robită, spală-ți fața și vezi, și apoi sporește voia Mea peste tine și cere la Mine izbăvirea ta, și înțelepciune și iubire pentru tine peste cei ce dau să te robească încă. Dar tu ești a Mea, și voiesc să iubești voia Mea peste tine, ca să te izbăvesc Eu, căci tu nu mai poți. O, hai să te trezești, hai să aprinzi lampa și să vezi, hai, că iată, ești toată cuprinsă în veghea mamei Mele Fecioara, și ea varsă lacrimi mari de deasupra ta și te udă ca să-ți dea din cer, căci tu ești strămtorată pe

pământ și ești sub cruce și ești pe cruce și nu mai știi să veghezi și să vezi și să poți pentru soarta ta cea de la Mine ție. O, pot Eu pentru tine. Ceea ce e cu neputință ție, pot Eu. Fii cuminte și te roagă la Dumnezeu. Pot Eu pentru tine, numai să vrei tu așa, țara Mea. O, auzi glasul Meu și să nu dormi în vreme grea, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îi spun viscolului să tacă! să tacă îi spun! Amin.

Rugăciunea ta și inima ta să ajungă la inima Mea și să ceară pentru țara Mea și a ta, popor al cuvântului Meu. O, vezi ce te-am rugat și lucrează, fiule, așa, și cere la Mine voia Mea peste neamul român, pe care Eu, Domnul, îl mângâi în vreme grea și îi spun lui așa:

O, neam român, alege tu viața ta cu Mine și iubirea Mea, căci Eu voi alege pentru tine și te voi scoate de sub suspin și te voi umbri cu tot cerul Meu, și voi așeza în tine țara vieții veșnice, și voi lucra după credința celor credincioși ai tăi, iar tu Mă vei binecuvânta și vei sta sub mântuirea Mea, și slava Mea te va bucura și te va încununa, și tu vei uita durerea ta și a Mea, și neamurile vor vedea și vor veni să ia lumina ta, iar Eu, Domnul, le voi da lor. Amin, amin, amin.

[9/22 aprilie 2007](#)

Duminica slăbănogului

Cobor la ieslea cuvântului Meu din mijlocul pământului român. Cobor cuvânt în mijlocul neamului român ca să-l trezesc pe el și cald să-l călăuzesc pe el spre duhul păcii sfinte între frate și frate. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Cel înviat dintre morți acum două mii de ani, după ce poporul Israel Mi-a dat moarte pe cruce, dar Eu prin cruce am înviat, și sunt Domnul învierii, sunt Domnul păcii sfinte peste cei ce se apleacă să ia cuvântul cel rostit din gura Mea și să-l împlinească pe el ca niște fii ai lui Dumnezeu, precum Eu sunt.....

Am venit pe pământ acum două mii de ani ca să-l ajut pe om, ca să-l scap de dureri pe om, căci sunt milos ca și Tatăl. O, tot de aceea vin și acum, și vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român, și am împlinit cincizeci de ani de când grăiesc cuvântul Meu în mijlocul acestui neam, și M-am făcut carte pe vatra aceasta și am dat neamului român cuvântul Meu, căci am avut și am un popor micuț, care M-a primit să Mă sălășluiesc în el și să-Mi scriu prin el cartea Mea de azi, strigătul Meu după om, acum, când iarăși M-a trimis Tatăl pe pământ.

Când l-am vindecat pe slăbănogul cel părăsit de milă de la om, M-au ocărât iudeii că am făcut aceasta sâmbăta și căutau să Mă omoare ca pe un călcător peste sâmbătă și ca pe unul care le zicea lor că Dumnezeu este Tatăl Său și că El este deopotrivă cu Dumnezeu, de o Ființă cu Tatăl, iar Eu le spuneam lor: *«Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Meu, și vor ieși cei ce au făcut fapte bune spre învierea vieții, iar cei ce au făcut fapte rele vor ieși spre învierea osândirii, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci caut voia Tatălui, Care M-a trimis»*.

Mă fac cuvânt peste tine, neam român. Nu caut voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis. Eu ascult de Tatăl, și te învăț să ascuți și tu. Ia pildă de la Mine și ascultă și tu, neam român, că am venit de la Tatăl cuvânt în mijlocul tău ca să te învăț să faci voia Tatălui, căci pământul român este patria întoarcerii Mele de la Tatăl la om după două mii de ani, precum este scris în Scripturi, dar pe tine cine să te învețe să citești în Scripturi ca să știi venirea Mea? O, te învăț Eu, numai să vrei să stai la învățat, că iată, am venit de la Tatăl pe pământ în mijlocul tău, neam român, iar tu să nu faci ca iudeii care nu M-au primit când am venit să le fiu Mântuitor prin nașterea Mea Om pe pământ, și apoi prin învierea Mea dintre cei morți, după ce Israel M-a răstignit pe cruce, nevrând să-i fiu Mântuitor.

Mă apropii cu cuvânt duios de cel ce este așezat după voia Mea la cârma neamului român ca să vegheze peste el, păzind dreptatea, căci dreptatea va fi să locuiască în muntele Domnului, precum este scris. Am grăit neamului român, și am grăit și cu cei ce vorbesc de sus în numele acestui neam, și i-am povățuit pe ei spre pace și spre duhul frăției sfinte, și le-am spus lor că nu vor putea ei singuri dacă vor singuri, căci țara română este sub iubirea și sub ocrotirea Mea, și este dată Mie de Tatăl la nașterea Mea

odată cu nașterea ei pe pământ, și este de atunci sortită să fie țarina cu comoară în ea, și iată, am pe vatra ei acum, la sfârșit de timp, ieslea cuvântului Meu pe pământ.

Grăiesc cu cel așezat la cârma neamului român, și care a fost clătinat de la locul lui, clătinat de cei de lângă el frați, și care-și zic mai buni ca el, ca să-l poată alunga pe el de pe locul pe care este așezat cu voia Mea. Eu am privit, după cum se poate lucra acum, și apoi l-am așezat pe acesta ca să cârmuiască după dreptate, dar cei ce nu iubesc dreptatea cea binefăcătoare peste toți și peste toate, aceia l-au dat pe el de pe locul lui pe care a fost așezat.

Acum, Eu, Domnul, grăiesc cu tine, cel așezat din voia Mea la cârma neamului român. Vin să vindec rana ta. Nu uita că ți-am pus pe brațe cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, în ziua când l-am împărțit neamului român, cartea Mea de azi, rostită de gura Mea în mijlocul pământului român. În cartea aceasta mare am grăit cu tine pe ultima filă a ei și ți-am spus să nu uiți că pentru tine și pentru așezarea ta la cârma țării Mele regină, Eu am biruit prin fierbintele rugăciuni și prin mânuțele calde ridicate spre Mine de fiii cuvântului Meu de azi, fii români, poporul cuvântului Meu, fii credincioși venirii Mele acum de la Tatăl pe pământ. Te-am rugat atunci să te apleci și să iei din gura Mea cuvântul durerii Mele pentru țara română, apăsată de cei necredincioși. Ți-am spus atunci că vreau să împac pământul cu cerul, și pe om cu Tatăl Savaot, și că aștept prin neamul român salvarea popoarelor. Ți-am spus atunci, în cartea Mea de azi, să iei aminte la cuvântul gurii Mele și să iei putere de la Mine și să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea, prin țara română și prin darurile Mele din ea voi mântui lumea de păcat și voi așeza veac nou pe pământ, așa ți-am spus. Ți-am spus să nu fii necredincios, ci credincios să fii, și ți-am spus că Eu aștept glasul celui ce va ridica la Mine rugăciune din fața neamului român, ca să împlinesc Eu rugăciunea lui pentru salvarea acestui neam. Mi-am destăinuit ție durerea Mea de la necredința celor din biserica acestui neam și care Mi l-au legat în obezi pe cel ales Mie dintre ei, și ți-am spus că îl aștept pe cel legat, care nu mai grăiește, dar Eu și cu Tatăl și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri, îl așteptăm pe el s-o împace pe România cu Dumnezeu și să așeze peste ea duh de pocăință și de mântuire apoi. Iar azi vin iar spre tine și te povățuiesc iar, căci tu ești lovit acum de cei plini de semeție și de orbire, care te-au dat pe tine acum de pe locul pe care stai, că aceștia sunt bolnavi de duhul slavei deșarte, iar vremelnicia cea înșelătoare le-a luat din minte credința și temerea de Dumnezeu și credincioșia cea dintre frații cei de un nume, și se dau ei singuri a fi buni, cei mai buni, căci sunt hrăniți de duhul cel pierzător al semeției. Tu însă ascultă voia Mea peste tine și nu uita că Eu sunt blând și smerit cu inima. Eu cu așa duh grăiesc cu cei necredincioși, și înțelepciunea Tatălui Meu o lucrez când grăiesc. Grăiește tu neamului român, grăiește-i cu cuvânt duios, așa cum Eu grăiesc, căci cuvântul rostit cu înțelepciune, el este puterea care biruiește răul din om și îl înduioșează spre el pe om. Grăiește-le blând, grăiește-le sfânt, grăiește-le cu sare, fiule, căci limba neamului român e limbă dulce la Dumnezeu, iar Eu grăiesc peste neamurile pământului în limba neamului român, și vreau să înțelegi voia Mea. Inima ta și gura ta să dea numai cuvânt frumos, cuvânt cu dragoste în el, căci ura nu se vindecă cu ură, asprimea nu piere prin asprime, și întunericul nu se îndepărtează cu întuneric, ci numai cu lumina care vine peste el, fiule. Tu peste cuvântul cel greu și spus cu răutate de cei ce te urăsc, rostește cuvântul nădejdi credincioase, căci credința aduce nădejde, precum graiul cel dulce aduce sănătate celor răniți de duhul răutății. Nu da cuvânt fără de sare din gura ta. Lasă să vorbească urât cei ce te urăsc pentru dreptatea ta. Tu însă scutură din inima ta tot ce doare de la ei și le dă lor înțelepciune prin cuvântul cel rostit așa, cu înțelepciune, fiule. Eu, Domnul, sunt cu toate oștirile cerești în mare lucrare peste neamul român, și voiesc să nu te las biruit de cei ce nu te iubesc după ce Eu te-am așezat străjer pentru fața cea frumoasă, cea curată a acestui neam. Nu uita să fii blând și smerit cu inima ca și Domnul Dumnezeuul tău, Care S-a lăsat biruit pentru ca să învieze, și a dat apoi pacea Sa celor credincioși Lui. Când cei ce nu M-au vrut M-au pus pe cruce, Eu am cerut la Tatăl iertarea lor. O, roagă-te la Tatăl pentru tine și pentru țara română și nu aștepta la om izbăvirea ta. Fii înțelept de la Mine și dă-Mi putere să pot Eu pentru tine, iar tu să poți pentru Mine, că Mi-e rana grea pentru țara Mea română și vreau s-o ridic pe ea spre slava Mea înaintea tuturor popoarelor, fiule. Eu am așezat pe poporul cuvântului Meu iarăși să ridice rugăciune la Mine pentru tine, căci așa sunt

împlinirile cele de la Dumnezeu peste pământ, și Îmi trebuie trupuri și inimi sfinte pentru această putere de pe pământ spre cer, și pe care Eu s-o împlinesc.

Mergi acum în mijlocul neamului român și îndeamnă-l spre dreptate și spre pace și spre iubire și spre credincioșie. Să se umple de duiosie și de putere sfântă cei cărora tu le vei grăi. Nu te bizui pe tine, ci bizuie-te pe Mine când vrei să poți, când vrei să fii, iar Eu voi privi la duhul tău cel umilit înaintea Mea și voi lucra ca să te izbăvesc de frații cei dușmani pe tine și pe țara Mea română, căci cei ce se vor pe ei peste ea acum, nu sunt cei ce-i vor binele ei. Nu pot cei lacomi să facă bine nimănui, și nici lor prin slava lor cea deșartă și care trece odată cu ei. Îmbracă-te în duhul cel frumos al grăirii și așa să grăiești neamului român, și să-l înveți bunătatea și veghea și scularea, așa cum Eu îl învăț acum pe el cu cuvântul Meu cel sfânt. Ascultă povața Mea și ia înțelepciunea Mea, căci înțelepciunea Mea este duh iubitor de oameni, și pacea Mea îi învață și îi înalță pe ei. O, nu întoarce răul cu rău. Cuvântul cel rău spus despre tine să nu-l întâmpini cu cuvânt rău, căci vreau ca tu să fii blând și să fii cumpătat și înțelept, ca să pot Eu, Domnul, să te ajut acum, căci de mila neamului român voiesc Eu să te ajut, și tot așa și tu să voiești, iar Eu să văd așa și să împlinesc așa. Amin.

Acum pace ție. Apleacă-te să iei și să lucrezi pentru Mine și nu pentru tine, iar Eu voi fi ajutorul tău, și apoi tu Mă vei ajuta pentru țara Mea de azi, la care Tatăl M-a trimis acum. Amin.

O, scumpă țara Mea de azi, scoală-te! Nu sta în teamă! Umilește-te pentru încercarea ta, căci Eu, Domnul, voiesc să curm viscolul care bate în tine ca să-ți rupă rochița ta cea de la Mine. O, scoală-te bine și așează-l înapoi pe cel pe care Eu, Domnul, l-am pus de veghe pentru tine și spre dreptate să te poarte el. O, nu lăsa duhul dușmăniei să poată între frate și frate. Scoală-te și împacă-ți fiii, și pace să fie între ei, iar Eu, Domnul, voi fi pacea ta și voi fi mângâierea ta și slava ta, țara Mea de azi. Eu sunt adevărat în acest cuvânt, o, țara Mea. Fii credincioasă! Am venit să-ți fac bine ție. Ridică-te frumos acum și stai sub Duhul Meu, și stai sub scutul Meu, și stai sub povața Mea, căci Eu te povățuiesc și îți trimit ție pacea Mea. Amin.

Pace ție, neam român! Să se așeze în tine pacea între frate și frate! Să fie pacea Mea la cârma ta, țara Mea de azi! Eu, Domnul, îți voi grăi ție mereu și te voi întări și te voi mângâia, țara Mea, căci Tatăl Mi-a făcut în tine așternut de venire, și Eu te prețuiesc, și Eu te împodobesc cu Duhul Meu, căci am pe vatra ta slava Mea, cuvântul Meu, care-l cheamă pe om la Tatăl, și pe Tatăl la om, o, țara Mea de azi, o, casa Mea de azi. Amin, amin, amin.

[16/29 aprilie 2007](#)

Mesajele în întregime se găsesc la arhiva Cuvântul lui Dumnezeu din site-ul:
www.noul-ierusalim.ro